

Sygn. akt VIII U 1470/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 stycznia 2021 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych
na posiedzeniu niejawnym w składzie:

Przewodniczący: sędzia Teresa Kalinka	

po rozpoznaniu w dniu 19 stycznia 2021 r. w Gliwicach

sprawy S. B. (B.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C.

o prawo do emerytury górniczej

na skutek odwołania S. B.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C.

z dnia 30 października 2020 r. **nr** (...)

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonemu S. B. prawo do emerytury górniczej przyjmując przy ustalaniu jej wysokości kwotę bazową obowiązującą w październiku 2020 roku do części socjalnej świadczenia, poczynając od dnia 1 października 2020 roku.

(-) sędzia Teresa Kalinka

Sygn. akt VIII U 1470/20

UZASADNIENIE

Decyzją z 30 października 2020r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C. odmówił ubezpieczonemu S. B. prawa do emerytury górniczej na podstawie art. 50a tej ustawy. W uzasadnieniu decyzji ZUS wskazał, iż od 29 września 2010r. ubezpieczonemu przyznano już prawo do emerytury górniczej, a zatem brak jest podstaw do przyznania drugiej emerytury górniczej na podstawie tej samej ustawy.

W odwołaniu od powyższej decyzji ubezpieczony wniósł o jej zmianę i przyznanie mu prawa do emerytury.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując swoje dotychczasowe stanowisko.

Sąd Okręgowy w Gliwicach ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczony S. B. urodził się (...)

Decyzją (...) Oddział w C. z 31 sierpnia 2010r. ubezpieczonemu przyznano z dniem 29 września 2010r. tj. od osiągnięcia okresu uprawniającego do świadczenia, prawo do emerytury górniczej na podstawie art. 50e ustawy emerytalno – rentowej.

W treści decyzji ZUS zaliczył ubezpieczonemu 25 lat okresów składkowych oraz 1 miesiąc okresów nieskładkowych.

Do 45 miesięcy pracy górniczej zastosowano przelicznik 1,8, zaś do 255 miesięcy pracy górniczej zastosowano przelicznik 1,5.

Kolejnymi decyzjami ZUS dokonywał waloryzacji świadczenia oraz przeliczenia jego wysokości z uwagi na doliczanie stażu pracy.

W dniu 27 października 2020r. ubezpieczony złożył w organie rentowym nowy wniosek o prawo do emerytury.

Zaskarżoną decyzją z 30 października 2020r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C. odmówił ubezpieczonemu prawa do emerytury górniczej na podstawie art. 50a ustawy emerytalno – rentowej tj. po osiągnięciu wieku 50 lat. W uzasadnieniu ZUS wskazał, iż ubezpieczonemu już ustalono prawo do emerytury górniczej, brak zatem podstaw do przyznania kolejnej emerytury górniczej, która jest tożsamym świadczeniem.

Ustalono, iż ubezpieczony posiada 3 lata i 9 miesięcy pracy górniczej w wymiarze półtorakrotnym z art. 50d oraz 23 lata i 9 miesięcy pracy górniczej z art. 50 c ust. 1 ustawy. Łącznie ubezpieczony posiada ponad 25 lat pracy górniczej.

Niezależnie od powyższego Sąd ustalił, że ubezpieczony po przyznaniu w dniu 29 września 2010r. emerytury górniczej bez względu na wiek, podlegał zatrudnieniu i wykazał ponad 30 miesięcy zatrudnienia po nabyciu prawa do emerytury górniczej bez względu na wiek.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie akt organu rentowego. Zgromadzona dokumentacja jest kompletna i została sporządzona w sposób rzetelny, a jej wiarygodność nie budzi wątpliwości. Nadto okoliczności faktyczne nie były sporne.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego zasługuje na uwzględnienie.

Przedmiotem niniejszego postępowania jest prawo ubezpieczonego do kolejnej emerytury tj. emerytury górniczej przyznanej na innej podstawie prawnej niż uprzednio przyznane mu świadczenie.

Stan faktyczny w przedmiotowej sprawie jest bezsporny. Przedmiotem sporu jest natomiast interpretacja przepisów ustawy emerytalnej.

Ubezpieczony nabył prawo do emerytury górniczej na podstawie art. 50e ustawy emerytalno – rentowej.

Zgodnie z treścią art. 50e ust. 1 prawo do górniczej emerytury, bez względu na wiek i zajmowane stanowisko, przysługuje pracownikom, którzy pracę górniczą wykonywali pod ziemią stale i w pełnym wymiarze czasu pracy przez okres wynoszący co najmniej 25 lat, z uwzględnieniem ust. 2.

Obecnie ubezpieczony zgłosił wniosek o prawo do „nowej” emerytury górniczej w wieku 50 lat tj. w oparciu o nową podstawę prawną a zatem w stosunku do niego należało stosować przepis art. 50a i następne ustawy z 17 grudnia 1998r.

o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Zgodnie z art. 50a ust 1 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach

z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych prawo do emerytury górniczej, przysługuje pracownikowi, który spełnia łącznie następujące warunki:

1. ukończył 55 lat życia;
2. ma okres pracy górniczej, wynoszący łącznie z okresami pracy równorzędnej co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn, w tym co najmniej 10 lat pracy górniczej, o której mowa w art. 50c ust.1
3. nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego albo złożył wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

Zgodnie zaś z ust. 2 wiek emerytalny wymagany od pracowników: kobiet mających co najmniej 20 lat, a mężczyzn co najmniej 25 lat pracy górniczej i równorzędnej, w tym co najmniej 15 lat pracy górniczej, o której mowa w art. 50c ust. 1, wynosi 50 lat.

Organ rentowy stanął na stanowisku, że prawo do emerytury górniczej można uzyskać tylko jeden raz, a zatem osoby, które po raz pierwszy wystąpią do ZUS z wnioskiem o emeryturę górniczą, mogą uzyskać uprawnienie do tej emerytury albo na podstawie art. 50e albo na podstawie art. 50a omawianej ustawy, jeśli spełnią warunki wskazane w tych przepisach. Natomiast nie ma możliwości ponownego ustalenia prawa do emerytury górniczej na podstawie art. 50a albo 50e ustawy, w sytuacji gdy wnioskodawca pobiera już emeryturę górniczą przyznaną w oparciu o jeden z tych przepisów.

Sąd nie podziela stanowiska organu rentowego, albowiem przepisy powołanej wyżej ustawy w rozdziale 3a zatytułowanym Emerytury górnicze przewidują kilka rodzajów takich emerytur i nie zawierają zakazu ich nabywania w oparciu o różne podstawy prawne. Takie stanowisko zajął Sąd Apelacyjny w Katowicach w uzasadnieniu wyroku z 5 marca 2013r. sygn. akt III AUa 1117/12

Sąd Najwyższy w uzasadnieniu postanowienia z 2 marca 2017r., I UZ 61/16) zwrócił uwagę, że w orzecznictwie przyjmuje się odrębność emerytur wobec różnych podstaw prawnych (tytułów) ich przyznawania, co oznacza, że na emeryturę można przechodzić kilka razy. W wyrokach z 17 grudnia 2014r. sygn.

I UK 169/14 i 1 kwietnia 2014r., I UK 366/13 Sąd Najwyższy wskazał, iż obecny art. 50e ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, będący odpowiednikiem dawnego art. 48 tej ustawy, statuuje własny, odrębny od art. 50a układ warunkujący nabycie uprawnień do emerytury górniczej, rezygnując z przesłanki wieku emerytalnego na rzecz dłuższego, bo 25-letniego stażu kwalifikowanej pracy górniczej.

Nie można więc zgodzić się z organem rentowego, iż po stronie ubezpieczonego nie wystąpiły jakiegokolwiek przesłanki, uzasadniające uzyskanie prawa do kolejnego świadczenia.

W okolicznościach przedmiotowej sprawy nie było sporne, że ubezpieczony spełnia przesłanki wskazane w art. 50a ust. 2 ustaw, tak w zakresie wymaganego okresu pracy górniczej, jak i wieku.

Mając powyższe na uwadze należało uznać, że ubezpieczony spełnia przesłanki do przyznania mu prawa do emerytury górniczej w oparciu o inną podstawę prawną niż dotychczas przyznane świadczenie.

Z tych względów – na mocy art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. – Sąd zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznał ubezpieczonemu S. B. prawo do emerytury górniczej poczynając od 1 października 2020r. tj. od miesiąca zgłoszenia wniosku o to świadczenie. Równocześnie Sąd zobowiązał organ rentowy do ustalenia wysokości świadczenia z zastosowaniem do wyliczenia 24 % świadczenia to jest części socjalnej, kwoty bazowej obowiązującej w październiku 2020r., poczynając od 1 października 2020r.

Sąd wydał wyrok na posiedzeniu niejawnym zgodnie z art. 148¹ k.p.c.

(-) Sędzia Teresa Kalinka